

Мріяв про мирне небо над Україною: на фронті загинув Герой із Шумська

21.03.2023

Важка втрата для Шумської громади. 18 березня загинув 46-річний Вадим Липовий.

Про це повідомляє міський голова Шумської територіальної громади Вадим Боярський.

"Жорстока війна забрала життя нашого захисника, старшого сержанта - Липового Вадима Петровича 1976 р.н., жителя м. Шумськ. Він любив Україну, мріяв про мирне небо над нею, про квітучий розвиток її майбутнього, про Перемогу... Мріяв і наближав цю ціль, докладаючи максимум зусиль...", - йдеться у повідомленні.

Загинув наш Герой в бою з російськими окупантами під час обстрілу з танків, внаслідок вибухової хвилі, отримавши поранення несумісні з життям на Донеччині.

Схиляємо голови в глибокій шані перед подвигом нашого Героя! Загибель воїна є важкою втратою для родини, друзів, побратимів та всієї нашої громади.

Висловлюємо щирі слова співчуття рідним загиблого...

Вічна Пам'ять та шана Герою!

Про зустріч тіла нашого Героя та чин поховання повідомимо додатково...

<https://www.tenews.org.ua/post/show/1679430837-mriyav-pro-mirne-nebo-nad-ukrainoyu-na-fronti-zaginov-geroy-iz-shumska>

На війні загинув Герой з Шумська

БЕР 22, 2023

18 березня жорстока війна забрала життя нашого захисника, старшого сержанта – Липового Вадима Петровича, жителя міста Шумськ.

Загинув Герой в бою з російськими окупантами під час обстрілу з танків, внаслідок вибухової хвилі, отримавши поранення несумісні з життям на Донеччині.

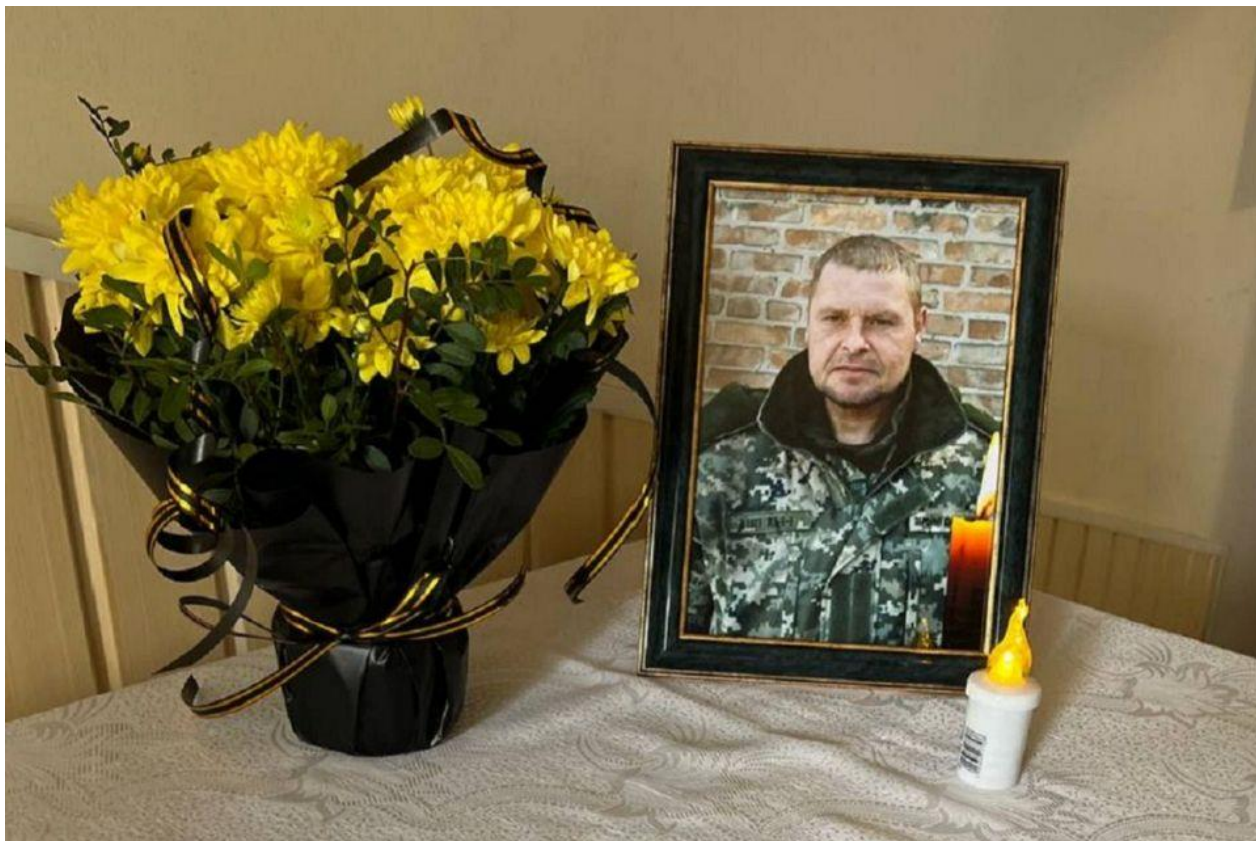
Висловлюємо щирі слова співчуття рідним загиблого...
Вічна Пам'ять та шана Герою!

<https://lypa.com.ua/2023/03/%d0%bd%d0%b0-%d0%b2%d1%96%d0%b9%d0%bd%d1%96-%d0%b7%d0%b0%d0%b3%d0%b8%d0%bd%d1%83%d0%b2-%d0%b3%d0%b5%d1%80%d0%be%d0%b9-%d0%b7-%d1%88%d1%83%d0%bc%d1%81%d1%8c%d0%ba%d0%b0>

Футболіст, Людина — був душею компанії та у всьому знаходив позитив. Прощаються з Вадимом Липовим

- 22 березня 2023 р.

- Ще до 2010 року Вадим грав за футбольний клуб Шумська, який був призером обласних чемпіонатів. Виступав й за інші команди. Був захисником, сильно грав, кажуть друзі-футболісти. І додають: ми його називали «Лужний»...
- За освітою вчитель фізвиховання, але волею випадку довелось змінити фах. І тут його запам'ятали як професіонала, який дотримувався порядку і точності в документах та у всьому, що не робив би. З нього брали приклад і пишались, що довелось працювати пліч-о-пліч. А зараз його не стало...

На першому поверсі приміщення, що на вул. Українській, 36 у Шумську, — портрет Вадима Липового. Чоловік працював тут останніми роками, і більшість з людей, хто теж тут працює чи заходить у справах, називають його справжнім другом та Людиною з великої букви. Його, здається, знав чи не весь Шумськ.

Люди не стримують сліз

Поруч з портретом яскраво-жовті квіти, підперезані чорною стрічкою, та лампадка, яка відкидає тінь на портрет Героя. Всі, хто проходять повз, зупиняються, аби мовити останню молитву та слова подяки. Люди й не приховують сліз, що течуть самі собою. Вони прощаються з Вадимом і не можуть повірити, що його більше немає...

— Це важка втрата для Шумської громади... 18 березня 2023 року жорстока війна забрала життя нашого захисника, старшого сержанта, 46-річного Липового Вадима Петровича, — повідомив голова Шумської громади Вадим Боярський. — Він любив Україну, мріяв про мирне небо над нею, про квітучий розвиток її майбутнього, про Перемогу... Мріяв і наближав цю ціль, докладаючи максимум зусиль.

Загинув Герой в бою з російськими окупантами на Донеччині, під час обстрілу з танків, внаслідок вибухової хвилі, отримавши поранення несумісні з життям.

— Схиляємо голови в глибокій шані перед подвигом нашого Героя! Загибель воїна є важкою втратою для родини, друзів, побратимів та всієї нашої громади, — каже Вадим Боярський. — Висловлюємо щирі слова співчуття рідним загиблого. Вічна Пам'ять та шана Герою!

Вадим Липовий народився 4 березня 1976 року у с. Мирове Шумського району. Загинув на Донеччині 18 березня 2023 р. У Героя залишились мати Галина, батько Петро, дружина Людмила, син Дмитро і сестра Неля.

Директор дитячо-юнацької спортивної школи Шумської громади Віктор Споданчук знайомий з Вадимом Липовим з дитинства. Разом були вихованцями спортшколи, разом колись грали у футбол і до останнього спілкувались. І зараз чоловікові важко повірити: Вадима більше немає.

Сильно грав і був чемпіоном...

Він на 2 роки старший мене... Ще до 2010 року Вадим грав в складі футбольного клубу Шумська, тоді команда ставала призерами чемпіонатів області, — згадує Віктор Споданчук. — Й за інші команди грав. Потім отримав травму... Вадим сильно грав, був захисником, ми його називали «Лужний» — був такий знаменитий захисник в київському «Динамо».

Після травми Вадим змінив фах і працював у приватній фірмі, пов'язаній з земельними питаннями. Виготовляв документи.

— Сам він родом з с. Мирове, але коли одружився, пішов в зяті і проживав у Шумську, — поділився Віктор Споданчук. — Тут у нього родина — син-студент, який пішов стопами батька і зараз навчається у ВУЗі Рівного, та дружина Люда, вона працює у нас в ЦНАПі.

Як почалось повномасштабне вторгнення росії в Україну, Вадим пішов в тероборону Шумська, був у роті охорони.

— Ми часто бачились з ним. Він з тих людей з якими хочеться зустрічатись, — каже Віктор Споданчук. — Добряк, веселий, дуже любить жартувати і підколоти. Пригадую нашу останню випадкову зустріч на базарі. Вони з військкоматом тоді повістки роздавали. Колеги мене зупинили – дають повістку. Тут він повертається, каже, це вчитель зі спортшколи. А вони вчителів не беруть, ми відстрочку маємо. Постояли, посміялись. Тоді майже щодня бачились. Хто ж знав, що то буде востаннє...

Місяць-півтора тому шумчани дізнались, що Вадим вже на фронті. Кажуть, був десь під Бахмутом. І тут така звістка...

Вмів дружити...

Не можуть оговтатись і прийняти її і ті, хто працював разом з Вадимом в одному приміщенні на вул. Українській. Кажуть, всі були більше, ніж просто знайомі чи колеги.

— Ми всі спілкувались, зустрічались, радились разом, як щось треба зробити. Були як одна сім'я, — каже пані Оксана від імені цілої когорти близьких Вадимові товаришів. — Ми знайомі досить давно, багато років дружимо колективами. Разом співпрацювали, проводили вільний час, дружили...

Вадим був дуже щирою, доброю, відкритою і позитивною людиною. Зажди був чуйним та уважним щодо інших. Допомігав і виручав з різних ситуацій, не чекаючи нічого натомість. Доброзичливий і щирий, та вмів дружити зі всіма в колективі.

— Щодо роботи — був відповідальним, працьовитим і чесним, дотримувався порядку і точності в документах, — каже від імені колег пані Оксана. — Він завжди був прикладом в колективі. Працював із задоволенням попри те, що трудився не за своєю освітою і фахом. Але це не завадило йому стати висококласним спеціалістом.

Вадим був душею їхньої компанії, колективу, вмів знаходити позитив і комічність у всьому.

— Ми щиро співчуваємо рідним і близьким, це невимовне горе і втрата для всіх, — кажуть колеги. — Пам'ять, чиста і світла, назавжди залишиться в наших серцях.

Про зустріч тіла Героя та чин поховання повідомимо додатково...

Редакція висловлює щирі співчуття синові, дружині, рідним, друзям, колегам, землякам, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/futbolist-lyudina--buv-dusheyu-kompaniyi-ta-u-vsomu-znahodiv-pozitiv-p-11779475.html>